

Xalıq RƏHİMLİ

* * *

Heç vaxt görmədiyim fələk,
Söylə, atın nə rəngdədi,
Ora burdan çoxmu fərqli,
Suyun, otun nə rəngdədi?

Yerdə gəzən ejdahalar
Məni udmamış, gəl apar,
Nakam sevgilərin ahi
Məni tutmamış, gəl apar.

Məni də götür tərkinə,
Bu yerdən üzülüüm gedim,
Sevənlərimin gözünə
Yaş olum, süzülüüm gedim.

Arxamca həsrətim güldü,
İçimdə səsim darıxdı.
Nə durmusan,- yüyəni çək,
Tez ol, nəfəsim darıxdı...

* * *

Havayı xərclədim ömrün çoxunu,
Bu da bir həyatdı, bu da bir gündü.
Vaxt vardı döşümə döyürdüm mən də,
Oturub başıma döyürmə indi.

Gör neçə fürsətlər əlimnən getdi,
İndi lap göyə də çıxsam, görünmür,
Gözümün ucuya baxmadığım pul,
İndi dörd gözlə də baxsam, görünmür.

Bu belə həyatdı, neynək, a gülüm,
Azına, çoxuna dözüb gəlmışik,
Əlim çatanı da, çatmayanı da,
Hər şeyi qismətə yozub gəlmışik.

Yetirdi özünü ömrün yoxusu,
Asta-asta, addim-addim qalxıram,
Daha tutmağa da bir yer qalmayıb,
Sənin ürəyinnən tutub qalxıram...

* * *

Gül bilim dərim səni,
Könlümə sərim səni,
Arabir görüm səni,
Gözüm yadırğamasın.

Bir az qərib eyləyim,
Sözü zərif eyləyim,
Səni tərif eyləyim,
Sözüm yadırğamasın.

Sözünü üzülmə de,
Mənə bax, özümə de,
Neyin var üzümə de,
Üzüm yadırğamasın.

Əynimdə sarı köynək,
Ürəyim göynək-göynək,
Toy yoxdu, yoxdu, neynək,
Dözüm yadırğamasın...

* * *

Elə susduq, danışmağa söz qalmadı,
Elə söndük, alışmağa köz qalmadı,
Elə küsdük, barışmağa üz qalmadı,
Boşa çıxan ümidlərdi başımda.

Leyli-Məcnun sənə quru addisa,
Hər közerti ürəyində oddusa,
Duyğuların məhəbbətə yaddisa,
Nə ağılla gəlib durdun qarşımda?

Bu qismətə, bu taleyə gülmürəm,
Kədərimi mən səninlə bölmürəm,
Bu günümnən sabahima, bilmirəm
Nə qalacaq yaddaşımda, huşumda?

Sən bilirsən necə keçib əzəlim,
 İndi mənim öz başımdı, öz əlim,
 İnnən belə xeyri yoxdu, gözəlim,
 Axtarsam da, səni mən bu yaşimdə...

* * *

İnanmırıam bir də səni görəm mən,
 O da bir fırsatı, gəldi də getdi,
 Bəxtim tez özünü yetirdi mənə,
 Üzümə bir dəfə güldü də getdi.

Nə tez gəldi keçdi ömürdən illər,
 Yığılıb üst-üstə, bu yaş hardandı?
 Deyirlər, ağlamaz özü yıxılan
 Mən ki ağlamırıam, bu yaş hardandı?

* * *

Həyatın dəyişib, başın qarışıb
 Deyəsən, o köhnə bağlar qırılıb,
 Bir dəfə görməyə həsrət qalmışam,
 Kiminsə baxmaqdan gözü yorulub.

Hərəyə bir cürə verilir sevgi,
 Kimiyə əzabla, kimiyyə hazır,
 Görünür, dünyanın işi belədi,
 Kimlərsə qovuşur, kimsə şer yazır...

* * *

Nə gətirdim dünənimnən bu günə,
 Bu yükümə kim ağlayar, kim gülər,
 Yetim uşaqlartək düşdü dalımcı,
 İçimdə islanmış nəm xatirələr.

Qarşılıyib əl versə də gələn gün,
 Ötən günü oxşamaqdı çətini,
 Beş-on əşya ordan-ora nə var ki,
 Xatirələr daşımaqdı çətini.

Bu günümnən sabahıma nə qalır,
 Nədi görən taleyimin gərəyi,
 Nə çətin olurmuş ömür daşımaq,
 Kimin əli qabar, kimin ürəyi...